

Astăzi, Miercuri, 19 Noiembrie, 2025

Sf. Proroc Avdie; Sf. Mc. Varlaam

1 Tesaloniceni 4

¹ În sfârșit, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Iisus: precum ați învățat de la noi cum trebuie să vă purtați și să-I plăceți lui Dumnezeu – în care chip vă și purtați –, așa să sporiti din ce în ce mai mult.

² Fiindcă știți ce porunci v'am dat noi vouă prin Domnul Iisus¹.

³ Căci voia lui Dumnezeu aceasta este, sfințirea voastră: să vă feriți de desfrânare;

⁴ fiecare din voi să știe să-și stăpânească trupul² în sfințenie și cinste,

⁵ nu în patima poftei – așa cum fac neamurile care nu-L cunosc pe Dumnezeu –;

⁶ în această privință nimeni să nu încalce dreptul fratelui său³ și nici

¹ „Prin Domnul Iisus” este o variantă stilistică a sintagmei „în Domnul Iisus” din versetul precedent. Înțelesul: prin dumnezeiasca autoritate a Domnului Iisus.

² Literal: vasul (metaforă pentru trup ca receptacol al sufletului).

³ Dreptul aproapelui de a păstra neîntinată de cineva castitatea mariajului.

să-l păgubească, fiindcă Domnul este răzbunător pentru toate acestea, după cum mai înainte v'am și spus și v'am mărturisit.

⁷ Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci'ntru sfințenie.

⁸ Așadar, cel ce se leapădă de acestea, nu de un om se leapădă, ci de Dumnezeu, Care vi L-a dat vouă pe Duhul Său cel Sfânt.

⁹ Cât despre iubirea de frați, nu aveți nevoie să vă scriu, pentru că voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții,

¹⁰ așa cum o și faceți către toți frații din Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să prisosiți din ce în ce mai mult

¹¹ și, așa cum v'am poruncit noi, să râvniți a trăi în liniște, să vă vedeți fiecare de treburile sale și să lucrați cu mâinile voastre,

¹² așa încât să vă purtați cuviincios față de cei din afară și să nu aveți nevoie de nimeni.

Luca 11

⁴² Dar vai vouă, fariseilor!, că dați

zeciuială din izmă și din untișor și din toate legumele, dar lăsați la o parte dreptatea și iubirea lui Dumnezeu; pe acestea se cuvenea să le faceți, fără ca pe acelea să le lăsați.

⁴³ Vai vouă, fariseilor!, că iubiți scaunele cele dintâi în sinagogi și salutările în piețe.

⁴⁴ Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici!, că sunteți ca mormintele ce nu se văd și pe care oamenii calcă fără s'o știe".⁴

⁴⁵ Și răspunzând unul dintre învățătorii de lege, I-a zis: „Învățătoarele, spunând acestea ne ocărăști și pe noi?”

⁴⁶ Iar El a zis: „Vai și vouă, învățătorilor de lege!, că-i împovărați pe oameni cu sarcini anevoie de purtat, dar voi nici cel puțin c'un deget nu le-atingeți.”⁵

Tâlcuire

Domnul își începe mustrarea îndreptată către contemporanii Săi cu faptul că ei „lasă la o parte dreptatea și iubirea de Dumnezeu”. Împutinarea dreptății și a dragostei este izvorul tuturor neorânduielilor atât în societate, cât și în fiecare om; iar această împutinare își are rădăcina în iubirea de sine sau egoism. Atunci când egoismul se sălășluiește în inimă, odrăștește în ea o oaste întreagă de patimi. El însuși nimicește dreptatea și dragostea, care cer lepădare de sine, iar patimile zămislite de el alungă toate celelalte virtuți și omul, prin starea sa sufletească, nu se mai potrivește pentru nici un lucru cu adevărat bun. Încă mai poate să dea „zeciuială din izmă și din untariță și din toate legumele”, dar nu găsește în sine bărbăție pentru vreo faptă mai deosebită. Asta nu înseamnă că purtarea sa din afară ar fi necuviincioasă. Nu, el se spoiește în tot chipul cu cumsecădenia sa, însă în sine este un „mormânt care nu se vede, și oamenii care umblă peste el nu îl știu”. Începutul îndreptării de sine este atunci când în inimă răsare

⁴ A călca pe un mormânt însemna nu numai o profanare, ci și dobândirea unei impurități rituale.

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

lepădarea de sine, în urma căreia se reînnoiesc dreptatea și dragostea, iar după acestea încep să prindă viață, una câte una, toate celelalte virtuți. Prin întocmirea sa sufletească, omul capătă atunci bun chip înaintea ochilor lui Dumnezeu, chiar dacă oamenilor, din afară, poate să nu li se pară prea arătos. Dar judecata oamenilor nu e un lucru de seamă atâta vreme cât judecata lui Dumnezeu nu este împotriva noastră.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.